

Scire debet, quid petat ille, qui sagittam vult mittere, &
tunc dirigere & moderari manutelum. Errant consilia nostra
quia non habent, quo dirigantur. Ignoranti, quem portū petat,
nullus suus ventus est.

Nim̄rum perinde est de medijs disputare sine presupposito
fine, atq; ventis vela dare ad nullum directa portum.

Sed & uti qui valetudinem curare intendit, eam prius co-
gnoscat oportet: Sic & qui vult Remp. recte instituere, eum o-
portet primum id considerare, in quo beatitas vera consistat.

Quād diu namq; ignoratur finis, tam diu nequit inquiri
via que ducat ad illum.

Variæ jam de fine hic sese offerunt opiniones: Quod ^{voluptatib.}
nonnulli in voluptatibus corporis collocant felicitatem.

Sed rejicitur isthac opinio: Quod voluptates homini sunt
communes cum brutis: In civili vero vita proprium hominis bo-
num spectatur: Hinc Voluptuarij non tam humanam, quam fe-
rinam videntur agere vitam.

Nec Voluptas animi hic venit intelligenda: cūm illa ve- 2. Voluptas
ræ felicitatis sit necessarium consequens, haud aliter ac umbra ^{tibus animis}
sequi solet corpus.

Nilla namq; honesta vel virtuosa actio existere potest, 9.
quam non maximè sincera comitetur voluptas.

Nec divitiae summi nomen boni merentur, quod non pro-
pter se (sed id summi boni proprium) verūm propter aliud, usum
puta quem prstant, expetūtur. Hinc & Gracis ² etiā dicūtur.

Sed & sapissimè tum per fas nefasq; acquiruntur, tum ho-
mines petulantes, flagitosos & injuriosinalios reddunt. Opes
tamen ad virtutem tum moralem, tum intellectualem requiri
dicas? Ita sane. Indiget namq; Vir sapiens illis ad corporis sub-
sustentationem, ne anima ante præfinitum diem suum deserere
domicilium cogatur.

Virtutem vero moralē in primis divitias efflagitare,
haudest quod quis dubitet! quod in primis ex liberalitatis &
magnificentia natura patet.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

2. Voluptas

3. divitiae.

10.

11.

12.

Ve-